

Срещу Великден от Ран Босилек

Цял ден грее ясно слънце,
нагвечер му каза Бог:
Стига свети, прибери се –
да починеш в сън дълбок.
Утре рано да ми станеш
с отморен и бодър лик –
да зарадваш ти децата
с празник светъл и велик!“
Слънце месечко помолва:
„Я огрей ти, братко злат,
вред полета и горите,
всяко село, всеки град!“
Слънце спи, а златен месец
тихо свети до зори,
после уморен и бледен,
Слънча буди зад гори.

„Ставай, ставай, ясно слънце,
че те чака светъл път,
чуй, петли отдавна пеят
и камбаните звънят!“

Слънце стана и отново
затрептява над света –
и здрависват го засмени
дървеса, треви, цветя.